

LESNÉ PRÍBEHY LÍŠKY LETOŠKY

neškôlka

AKO LÍŠKA LETOŠKA NAŠLA NOVÝ DOMOV

V jednej krajine, medzi vysokými vrchmi z tvrdých skál a kopcami pokrytými zelenými stromami bol lesík. V lesíku žili rôzne zvieratká a jedným z nich bola aj hrdzavočervená líška Letoška.

Bolo ráno a Letoška sa práve zobúdza vo svojej nore. V túto noc sa veľa budila, pretože v noci bola v lese veľká víchrica. Vietor fúkal tak silno, že sa zdalo, akoby sa prihovárал obyvateľom lesa: „Fšjú, fšjú, fšjú,“ hovoril vetrík svojim vzdušným jazykom. Vetrík sprevádzala aj búrka. Padajúce kvapky bubnovali po zemi a Letoška občas zazrela svetlo, keď blesky z oblohy ožiarili les.

Líštička spolu so svojou rodinkou vyšla von z nory: „Óóóch, pozrite sa!“ povedala prekvapená Letoška, „tolko stromov popadalo na zem a má polámané konáriky!“ „Aj kríky s čučoriedkami sú zavalené stromami,“ poznamenal smutne braček Radošiak. „Dokonca aj nad našou norou je spadnutý strom,“ vravela vážne mamička. „Čo budeme robiť?“ spýtala sa Dobruška. „Musíme nájsť nové miesto, kde si vyhrabeme noru. Tu je to už nebezpečné, strom je veľmi ťažký a našu noru by mohlo zavalit hlinou. Nemáme tiež dostatok jedla, keďže veľa rastliniek je zničených a potrvá dlho, kým opäť narastú nové,“ prehovoril otecko.

Les vyzeral úplne prázdne, ďalšie zvieratá sa tiež vybrali hľadať nové domovy, a tak líštičky prišli o ďalšiu potravu, ktorú zvykli loviť.

„Aj vy sa chystáte preč?“ prihovoril sa líšcej rodinke jastrab, ktorý práve doletel. „Strom, kde som mal hniezdo spadol a všetky vysoké stromy, kde by som si mohol urobiť nové hniezdo, sú polámané,“ rozprával jastrab a jemne mával svojimi tmavosivými krídlami.

Po zemi zrazu docupitala drobná veverička, ktorá držala v ruke oriešok. „To je môj posledný oriešok. Bez stromov a ich konárikov nemám ako popreskakovať k ďalším orechom. Vysoko v stromoch som tiež bola v bezpečí pred zvieratkami, ktoré ma chceli zjesť. Vidím, že ani vy tu už nemôžete zostať. Poďme spolu nájsť miesto, kam sa presťahujeme,“ navrhovala veverička.

„Aj my by sme sa radi pridali, ak môžeme,“ prehovoril hlbokým hlasom vlk, ktorý práve prišiel spolu so svojou rodinkou - troma malými víčatami a mamou vlčicou. „Vchod do našej nory zavalil strom. Našťastie nám prišli na pomoc bobry a pomohli nám vyhrýzť dieru, aby sme mohli vyjsť von,“ povedala mama vlčica.

Zvieratká boli smutné, že musia opustiť svoje domčeky a časť lesíka, ktorú už tak dobre poznali. Tiež sa báli, či nájdu miesto, kde by mali vodičku ako tu z ich potôčika, kde by boli kríčky s lesnými bobuľkami, kde by rástli liečivé bylinky a kde by mali okolo seba svojich priateľov.

Vydali sa spolu na cestu. Kráčali už dlhšiu dobu, keď sa ozvalo jedno malé víča: „Som veľmi smädné.“ Naokolo nebola žiadna vodička. Vtom jastrab navrhol: „Môžem vyletieť hore do oblakov. Odtiaľ uvidím, kde je najbližší potok, jazero alebo mláka s vodou.“ Víča sa potešilo a keď sa jastrab vzniesol vysoko na oblohu, uvidel malý potôčik kúsok od nich. Spoločne sa tam všetci vybrali. Napili sa aj ďalšie zvieratká a poďakovali jastrabovi za pomoc.

Zvieratká pokračovali ďalej. Pred nimi bol veľký kopec. Postupne začali kráčať hore. Zrazu veverička zastonala: „Už ma bolia nožičky, nevládzem ísť ďalej.“ „Ja ti pomôžem, milá veverička,“ povedala s úsmevom Letoška. „Vyskoč na môj chrbát a ja ťa odnesiem na vrch kopca.“ „Ďakujem Ti, líštička,“ potešila sa pomoci malá veverička.

Keď vyšli na kopec, uvideli pred sebou krásny lesík. Boli v ňom vysoké staré stromy, ale aj nízke mladé stromčeky. Už z diaľky bolo vidieť farebné kvety a zelené rastlinky. „Už vidím strom, kde by som si mohol postaviť nové hniezdo,“ povedal natešene jastrab, ktorý mal taký dobrý zrak, že jeho oči aj na veľkú vzdialenosť uvideli jednotlivé stromčeky. „Toľko konárikov! Tam sa bude výborne poskakovať,“ tešila sa veverička. Rodinka líšok a vlkov bola tiež rada, že objavili nový domov.

Len Dobruška sedela kúsok ďalej a držala si bruško: „Som už veľmi hladná.“ „My máme ešte niekoľko bobuliek černíc, môžeme sa s Tebou podeliť,“ ponúklo jedlo Dobruške malé vlčica. Líštička sa poďakovala a pochutnala si na černiciach. Vlčia rodinka sa rozdelila s bobuľkami aj s ďalšími zvieratkami. Všetci mali za sebou dlhú cestu a jedlo bolo pre každého vzácné. Zvieratká sa vlkom poďakovali a zišli dolu kopcom do nového lesa.

„Som rada, že sme našli tento les,“ usmiala sa Letoška. „Ja sa trochu bojím, či v ňom bude všetko, čo sme mali v našom starom lese,“ poznamenal Radošiak. „Uvidíme. Poďme ho spolu objavovať!“ povedala nadšene Letoška a rozbehla sa do lesa.

Ako bežala, videla okolo seba rozličné stromy, niektoré pripomínali stromy v ich starom lese, niektoré boli úplne iné. Zazrela aj krík s čučoriedkami: „Radošiak sa určite poteší,“ pomyslela si. Bežala ďalej až prišla k malému jazierku. Nebolo to obyčajné jazierko. Do tohto jazierka totiž padala voda z vodopádu! „Jupííí!“, vykrikla s radosťou Letoška, keď skákala do jazierka. Ostatné zvieratká ju začuli a išli sa tam tiež pozrieť. „Juchú!“ výskali vlčica, keď sa hrali pod vodopádom.

„Za tými stromami je lúčka s kvetmi,“ hovoril jastrab. „A tam v tráve rastú bylinky,“ ukazovala mama vlčica. Zvieratká si vymieňali rady a informácie o novom lese. „Našiel som miesto, kde si môžeme postaviť noru,“ tešil sa Radošiak. Zavolať Letošku, Dobrušku a rodičov a spolu išli hrabať ich nový domček. Vlčia rodinka si tiež našla kúsok zeme na stavbu nory. Veverička preskakovala zo stromu na strom a spoznávala les. Jastrab krúžil po oblohe a hľadal, čo by mohol uloviť.

Zvieratká boli šťastné, že našli nový domov, že spoločne zvládli cestu a navzájom si pomohli.

Keď Letoška večer zaspávala, bola šťastná, že sa im podarilo nájsť taký krásny lesík a tešila sa ako ho bude môcť objavovať.

PRACOVNÝ LIST

ZADANIE:

1) Spýtajte sa detí, či si pamätajú, keď sa niečo v ich živote zmenilo.

Napríklad sa vaša rodina presťahovala, deti sa už nemohli stretávať s ich kamarátom/-kou, prestali chodiť do škôlky (kvôli chorobe). Môžete sa rozprávať o tom, čo táto zmena priniesla. Ako to bolo vtedy a ako je to teraz. Ako sa deti pri tom cítia? Páči sa im, čo sa zmenilo?

2) Porozprávajte sa s deťmi, či už zažili, že nejaká zmena priniesla niečo nové pozitívne, zaujímavé, prínosné - aj napriek tomu, že na začiatku sa situácia zdala ťažká, negatívna, demotivujúca.

3) Spýtajte sa detí, čo si myslia podľa opisu o novom lese, kam sa zvieratká presťahovali. Páči sa im? Ak áno, čo sa im páči?

4) Vyfarbte si zvieratká, ktoré sa vydali hľadať nový domov.

5) Vyfarbte si obrázok vodopádu. Deti môžu k obrázku dokresliť les podľa vlastnej predstavivosti.

